

AUG. HOFFMANN, *Praktische Differentialdiagnostik für Aerzte und Studierende*. Bd. 1, deel 2, Krankheiten der Brustorgane und des Kreislaufs. 174 bldz., 3 platen en 39 figuren; Dresden 1927. Prijs ing. f 6.60.

Dit boekje is het tweede deel van een uitgebreid leerboek over de differentiaaldiagnostiek, dat onder de auspiciën van HONIGMANN te Giessen zal verschijnen. Het reeds vroeger gepubliceerde eerste deel bevat slechts beschouwingen ter inleiding. In dit tweede deel worden de aandoeningen der borstorganen — zoowel van de ademhalingsorganen als van die van den bloedsomloop besproken en de differentiaaldiagnose behandeld. De aandoening van het borstvlies, ademhalingswegen en het mediastinum worden in korte trekken besproken, waarbij uit den aard der zaak vooral op punten van overeenkomst en van verschil wordt gelet. De ziekten van het hart en van de groote bloedvaten komen vervolgens ter sprake, waarbij allereerst vrij uitvoerig bij de methodes van onderzoek wordt stilgestaan. Daarna worden de verschijnselen en oorzaken van hartinsufficiëntie naar voren gebracht, gewikt en gewogen; dit hoofdstuk is waarschijnlijk in hoofdzaak voor studenten bedoeld. Met zorg is de differentiaaldiagnose van de afwijkingen aan het endocard, myocard en pericard uiteengezet. De onregelmatige hartswerking is dikwerf moeilijk te analyseeren zonder graphisch onderzoek; dat een slordig opgenomen electrocardiogram deze moeilijkheden slechts vergroot, bewijzen, hoewel ongewild, de gereproduceerde krommen. De Röntgenphoto's evenwel kunnen den toets der critiek beter doorstaan.

Als prikkel voor verdere studie, als wegwijzer bij voorkomende diagnostische moeilijkheden, als repetitorium voor reeds verworven kennis, zal dit boek zonder twijfel diensten kunnen bewijzen.

P. H. ENTHOVEN.

G. P. VAN TROOYEN, *Over invaliditeitsschatting in verband met psycho-techniek en arbeidstherapie*.

Dit geschriftje is een overdruk van een artikel verschenen in het werk „*Vijf en twintig jaren sociale verzekering*”, uitgekomen te Haarlem. H. D. TJEENK WILLINK en Zoon.

Na gewezen te hebben op de vaagheid van het begrip „Invaliditeit” en de moeilijkheden bij de schatting der wettelijke arbeidsongeschiktheid brengt schrijver de gedachte naar voren om bij de vaststelling daarvan gebruik te maken van de psychotechniek en de arbeidstherapie.

Voor al het eerste denkbeeld lijkt mij waard ernstig overwogen te worden. Voor de beantwoording van de vraag, of een invalide al of niet geschikt was tot opleiding voor een ander beroep, is dit reeds geschied en het komt mij voor, dat er wel degelijk gevallen zouden zijn, waarbij een psychotechnisch onderzoek zou helpen de waarheid te benaderen.

D. BROCX.